

mellem Postekspeditører og Postmestre og bestemte, at Postmestre ikke kunde skabes ved Finansloven, men derimod Postekspeditører. Men denne Sondring er jo ophævet ved den ny Lov af 23. Maj 1902; derfor hedder det ogsaa i nævnte Lovs § 7 i første Stykke: „Af de for 4de Lønningsklasse i § 2 fastsatte Lønninger for Postmestre af 3die Grad tillægges der“ o. s. v., og samme Paragrafs sidste Stykke lyder: „Alle øvrige til 4de Lønningsklasse henhørende Postmestre og Postekspeditører, som herefter ligeledes benævnes Postmestre, hver 1,200 Kr.“ Der er det altsaa fastslaaet, at de tidligere Postekspeditører i 4de Lønningsklasse nu benævnes Postmestre og have en Løn af 1,200 Kr. Men selvfølgelig maatte Postvæsenet bevare den samme Adgang, det hidtil har haft, til at faa oprettet ny regnskabsførende Posthuse paa Steder, hvor saadanne tiltrængtes, eller til at faa Jernbaneanekspeditioner, der vare blevne for store til at kunne bestyres af Stationsforstandere, forandrede til Postkontorer bestyrede af Postfunktionærer. Derfor har den ny Postlønningsslov hjemlet Postbestyrelsen Ret til paa Finansloven at foreslaa ny Postmestre til 1,200 Kr. ganske paa samme Maade, som der ved den tidligere Lov var hjemlet Postbestyrelsen Ret til at foreslaa Postekspeditører til 1,000—1,100 Kr. Denne Lovhjemmel er givet i § 23, hvor der er samlet alt, hvad der kan reguleres ved de aarlige Finanslove, og hvor det hedder: „Paa hvilke ligeledes blive at opføre de nødvendige Beløb til ny Postkontorer med Lønning 1,200 Kr.“ Der er altsaa ubestrideligt her givet fuld og klar Myndighed til paa Finansloven at oprette ny Postkontorer, ny Postmestre af den bestemte Art, nemlig Postmestre, der ere lønede med 1,200 Kr. Og der er jo ved Oprettelsen af saadanne Postkontorer med Postmestre til 1,200 Kr. ikke Tale om Oprettelsen af ny Embeder. Disse Postmestre med 1,200 Kr.s Løn ere Bestillingsmænd ganske som de tidligere Postekspeditører, de udnævnes som disse af Ministeren, og deres Lønning kan ikke som de andre Postmestres fastsættes efter den Skala, hvorefter Postmesterembederne ellers rubriceres; den er fast og ufravigelig bestemt til 1,200 Kr. Jeg mener, og jeg er vis paa, at den ærede Ordfører ogsaa giver mig Ret deri, at det er helt umuligt, at Postvæsenet skulde kunne undvære denne Adgang til at faa ny Postkontorer oprettede. Der er for det første Brev-

samlingssteder, som vokse saaledes, at det vilde være uforvarsomt eller dog meget uheldigt over for Befolkningen at skulle bibeholde dem som Brevsamlingssteder, lige indtil vi en Gang igen fik en ny Postlønningsslov. Naar Brevsamlingsstedet er i en By, hvor der ikke er Jernbanestation — jeg skal nævne Steder som Brønshøj og Hornbæk, der ere meget store Brevsamlingssteder —, var man afskaaren fra at oprette en Postekspedition uden for Lønningsklasserne. Men hvad skulde man saa gøre, naar man ikke maatte oprette et Postkontor med en Postmester til 1,200 Kr.? Og hvis andre Steder Postvæsenet eller Banen føler sig brøstholden ved, at Jernbane- og Postforretninger ere forenede paa store Stationer, f. Eks. Bramminge, Sindal, Ringe, skulde vi saa være udelukkede fra, saaledes som vi før have gjort det, at faa Postvæsenets Forretninger besørget ved en særlig Postfunktionær? Dette er tidligere sket paa Finanslovene, den Gang disse Postfunktionærer hed Postekspeditører, og det kan dog virkelig ikke stoppes nu, blot fordi den ny Lønningsslov har bestemt, at Postekspeditører nu skulde hedde Postmestre. Jeg sagde, at det var umuligt for Postvæsenet at undvære en saadan Adgang til at faa oprettet ny selvstændige Postekspeditioner, hvad enten det er Brevsamlingssteder, der ere blevne alt for store, eller det er Stationer, hvorfra Postvæsenets Tjeneste bør udskilles. Og i Lønningsslovens § 23 gives Anvisning paa, hvorledes dette skal ske, nemlig ved at der paa Finansloven kan oprettes ny Postkontorer med Postmestre paa 1,200 Kr. Den ærede Ordfører omtalte, at det ny Postkontor i Mern var passeret i Fjor og tiltraadt af Finansudvalget, fordi der i Anmærkningerne kun sagdes, at Kontoret skulde bestyres af en uddannet Postfunktionær. Men der stod i Fjor, som den ærede Ordfører vil se, Sp. 491—92 nederst, at man forlanger 1,200 Kr. til Lønning for en Postmester i Mern, ganske som i Anmærkningerne i Aar en Lønning paa 1,200 Kr. til en Postmester i Gentofte. Men da nu Udvalget og jeg ere enige om, at Arbejdet ved Postvæsenet i Gentofte er blevet saa stort og omfattende, at det ikke i Længden vil kunne besørget tilfredsstillende af Stationsforstanderen, haaber jeg ogsaa, at der ikke i Nægtelsen for denne Gang ligger, at det er et Forslag, som jeg ikke maa komme med igen, men at jeg i alt Fald ad Aare atter kan møde med et Forslag, som adskiller Post- og Stations-tjenesten i Gentofte, og faa oprettet et